Ян Твардовський

Спішімо

Анні Камєньській

Спішімо кохати людей так швидко відходять
лишається після них взуття і глухий телефон
тільки те що неважливе як корова волочиться
а найважливіше таке швидке що раптово стається
потім тиша звичайна зовсім нестерпна
як чистота народжена просто з розпачу
коли думаємо про когось залишаємось без нього

Не будь впевнений що маєш час бо впевненість непевна
заберає нам вразливість так як кожне счастя
приходить одночасно як величне і смішне
як дві пристасті слабші від однієї

так швидко відходять як дрізд замовкає у липні
як звук трохи незграбний або як сухий уклін
щоб бачити насправді закривають очі
хоча більш ризиковано народитися ніж вмерти
любимо весь час за мало і постійно за пізно

Не пиши про те зачасто але раз і назавжди
і будеш такий як дельфін лагідний і сильний

Спішімо любити людей так швидко відходять
ті що не відходять не завжди повертаються
ніколи не відомо коли йдеться про любов
чи перша є остання чи остання перша

1971,1986 Ян Твардовський